

Juli 2019 - 20ste jaargang - 3 - P004222

TRIMESTRIEEL TIJDSCHRIFT – CVBA SO “DIJLEDAL, SOCIALE HUISVESTING LEUVEN”

VERANTW. UITGEVER: E. THORA - VAARTKOM 1B - 3000 LEUVEN - AFGIFTEKANTOOR 1000 - BRUSSEL

PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

huurderskrant

_8 Christophe Stockman is de nieuwe voorzitter van Dijledal

_9 Ken jij onze infogids

_23 Wat eten we vanavond

Dijledal
GOED WONEN

_Voorwoord

Beste huurder,

Dijledal heeft een nieuwe Raad van Bestuur. Op de algemene vergadering van 8 mei 2019 werd de heer Christophe Stockman aangeduid als nieuwe voorzitter. De heer Fons Laeremans en mevrouw Magda Aelvoet werden aangeduid als ondervoorzitters. We hadden een gesprek met hen samen. In onze nieuwe Raad van Bestuur zijn er heel wat nieuwe gezichten bijgekomen. Wil je weten wie onze nieuwe leden zijn? Neem dan een kijkje op onze website www.dijledal.be.

Veel leesplezier

_In deze krant

RENOVATIE- EN NIEUWBOUWPROJECTEN

- 3** Refugehof, Leuven
- 4** Korbeekhof, Bierbeek
- 4** Opening van het nieuwe parkje in de Fonteinstraat in Leuven
- 7** Feestelijke inhuldiging Hertog Jan I-straat in Leuven

ALGEMENE INFORMATIE

- 8** Christophe Stockman is de nieuwe voorzitter van Dijledal
- 9** Ken jij onze infogids
- 9** Dag van de burens
- 10** Trots op mijn roots
- 12** Huisje, tuintje, boompje: niet voor de 100-jarige Thérèse

REGLEMENT VAN INWENDIGE ORDE

- 16** Gemeenschappelijke delen

VEEL GESTELDE VRAGEN OVER AFVAL

- 16** Glas

17 HALLO GALGENBERG A.U.B.

18 WEET WAAR JE WOONT

19 ONDERHOUD

20 VRAAG VAN DE HUURDERS

SAMENWERKING

- 20** Burenbemiddeling

23 WAT ETEN WE VANAVOND?

LEZERSWEDSTRIJD

- 24** Oplossing kruiswoordraadsel vorige huurderskrant en een gesprekje met de winnaar
- Win een bedrag van € 25 door het kruiswoordraadsel op te lossen

TER INFORMATIE

Vaartkom 1 B, 3000 Leuven
t 016 25 24 15
t 016 22 05 77 – dienst onderhoud en herstellingen
t 016 27 11 32 – Wachtdienst, Call-center
f 016 35 03 71
www.dijledal.be

_ Openingsuren:

maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag: van 8.30 u. tot 12 u.
woensdag: van 13.30 u. tot 16 u.

_ Permanenties Dienst huurdersrelaties

De dienst huurdersrelaties kan je ook bereiken via de permanenties in de buurtcentra.

maandag:	10.30 - 11.30	buurtcentrum Wilsele-dorp
maandag:	13.30 - 14.30	buurtcentrum Sint-Maartensdal
maandag:	15.00 - 16.00	buurtcentrum Mannenstraat
donderdag:	13.30 - 14.30	buurtwerk Casablanca
vrijdag:	8.30 - 12.00	hoofdzetel Vaartkom

Refugehof, Leuven

Het Refugehof is een nieuwbouwproject gelegen tussen de Janse-
niusstraat en de Minderbroedersstraat in Leuven. Een overzicht van
de werkzaamheden.

AANTAL APPARTEMENTEN	AANTAL SLAAPKAMERS	AANTAL PERSONEN
27	1	2
ONTWERPER	START DER WERKEN	EINDE DER WERKEN
TV Boonen-Michielsen - Grosfeld van der Velde	November 2018	April 2020

_ Korbeekhof, Bierbeek

Korbeekhof is een nieuwbouwproject gelegen tussen de Bierbeekstraat en de Tiensesteenweg in Bierbeek. Een overzicht van de werkzaamheden.

AANTAL WONINGEN	AANTAL SLAAPKAMERS	AANTAL PERSONEN
1 huis	4	5
2 huizen	5	6
ONTWERPER	START DER WERKEN	EINDE DER WERKEN
TV Design en Architectuurstudio	September 2018	November 2019

_ Opening van het nieuwe parkje in de Fonteinstraat 97-101 in Leuven.

De plek waar nu het woningbouwcomplex Fonteinstraat en de vernieuwde verborgen tuin ligt, was ooit het domein van het klooster van de Dominicanessen. Dit domein kwam na de Franse Revolutie in handen van de stad Leuven en met giften van de weldoener Edouard Rémy werd er een kinderbewaarplaats gebouwd, die rond 1958 werd vervangen door het appartementsgebouw Fonteinstraat.

Het parkje deed vroeger dienst als de privétuin van de bewoners van het appartementsgebouw maar is nu toegankelijk voor iedereen. Regionaal Landschap Dijleland vzw richt in het

parkje ook een historische schuilkelder in als overwinteringsplaats voor vleermuizen. Meteen heeft het parkje ook een naam gekregen en wel het 'schuilkelderparkje'.

De volgende tekst is deels afkomstig van Ramon Kenis (Leuvens Historisch Genootschap) en Wim Aertsen (Regionaal Landschap Dijleland), waarvoor dank.

Bouw schuilkelder voor WO II

Met de Tweede Wereldoorlog in het verschiet was er in april 1939 rond de bescherming van burgers nog niet veel gebeurd en werd er geconstateerd dat vele gebouwen van de overheid en instellingen geen kelders hadden, die

konden ingericht worden als openbare schuilkelders. De bouw van een nieuwe schuilkelder in deze binnentuin kaderde in de operatie van de bescherming van de bewoners in oorlogstijd.

Nieuwe sociale woonblok met kinderkribbe op de bovenverdiepingen

Na de oorlog voorzag de Wet op de Krotopruijing uit 1953 voorzag in een staatstoelage bij vervangingsbouw van ongezonde huisvesting. Het stadsbestuur, onder leiding van burgemeester Franz Tielemans, die ook voorzitter was van de lokale huisvestingsmaatschappij, besliste tot een grootschalige sanering van de Leuvense binnenstad. Daarbij werd één van de oudste wijken, gelegen aan de Fonteinstraat en Tessenstraat, aangepakt. In 1955 nam hij het initiatief om de bouwvallige kinderkribbe, die tijdens WO II door Duitse, Engelse en Amerikaanse legers werd gebruikt en na 1945 niet meer, te ver-

– “Meteen heeft het parkje ook een naam gekregen en wel het schuilkelderparkje”

vangen door een nieuw hoogbouwcomplex van sociale woningen met een kinderkribbe op de bovenste twee verdiepingen 'boven de omringende daken, om aan de kinderen meer zon en zuivere lucht te verschaffen'. Het project met 25 appartementen en kinderkribbe kaderde in de tijdsgeest van hoogbouw van architect Le Corbusier en werd gebouwd door de Samenwerkende Maatschappij voor Goedkope Woningen en Woonvertrekken van Leuven. De

stad betaalde mee de oprichting van de kinderkribbe, nam het toezicht van de kinderkribbe over en gaf het beheer ervan aan de zusters van Liefde aan het Sint-Jacobsplein. Na verhuis van het kinderdagverblijf kwam de technische dienst van Dijledal in 1997 op de hoogste verdieping. In 2018-2019 werd het wooncomplex met 25 appartementen grondig vernieuwd tot 28 appartementen.

Renovatie woningbouwcomplex met inrichting van een publiek park

Een ontoegankelijk, verwilderd binnenparkje werd getransformeerd tot een binnenstedelijke groenoase. Als eerste ingreep drong de restauratie van de bouwvallige tuinmuur met de muurnissen zich op. Daarna kon werk gemaakt worden van het park. De bestaande bomen werden bewaard en zijn de blikvangers van het park. Het park heeft verschillende zitgelegenheden en

vormen een ontmoetingsruimte voor bewoners en omwonenden. Langs de Fonteinstraat zijn twee publieke terrassen geïntegreerd. De tuinaanleg kwam tot stand in nauw overleg met de Groendienst, die het onderhoud verzorgt.

– “Van schuilkelder tot overwinteringsplek voor vleermuizen.”

Restauratie van de schuilkelder als overwinteringsplek voor vleermuizen

De schuilkelder werd gerenoveerd op advies van Regionaal Landschap Dijleland en kreeg een herbestemming als winterverblijfplaats voor vleermuizen. Heel wat bunkers, ijs- en schuilkelders krijgen tegenwoordig deze herbestemming. Als inrichtingsmaatregelen voor vleermuizen werden aan deze schuilkelder twee nieuwe toegangsdeuren aangebracht, voorzien van een speciale invliegopening voor vleermuizen. Om voldoende rust te garanderen, zal de kelder tijdens de wintermaanden permanent afgesloten blijven. In de zomerperiode vormen geleide bezoeken dan weer geen enkel probleem omdat vleermuizen er dan geen gebruik van zullen maken. Of de kelder ooit effectief door

vleermuizen gebruikt zal worden als overwinteringsplaats zal de toekomst moeten uitwijzen. Naast deze herbestemming werd ook voldoende aandacht geschonken aan de erfgoedwaarde van deze schuilkelder en werden de houten banken, die in de loop der jaren verdwenen waren maar waarvan de bouwsporen nog wel duidelijk aanwezig waren, opnieuw voorzien om zo een duidelijk beeld te kunnen scheppen van hoe de kelder er destijds moet hebben uitgezien. De restauratie van deze schuilkelder is dus zowel vanuit cultuurhistorisch standpunt als dat van natuurbehoud een meerwaarde.

Feestelijke inhuldiging van het project

Op zaterdag 22 juni werd het geheel van het vernieuwd woningbouwproject met het publiek park en de gerestoreerde schuilkelder feestelijk ingehuldigd door schepen Lalynn Wadera en Christophe Stockman, nieuwe voorzitter van Dijledal, en met rondleidingen door de vzw Regionaal Landschap Dijleland (RLD) en vzw Leuvens Historisch Genootschap (LHG). Hier alvast enkele sfeerfoto's van de officiële opening.

– Feestelijke inhuldiging Hertog Jan I-straat in Leuven

Het nieuwbouwproject Hertog Jan I-straat te Leuven is gelegen vlakbij het provinciehuis en de bestaande woonwijk Klein Rijsel te Leuven.

Het gaat om 42 appartementen en 3 eengezinswoningen van Dijledal. Het project heeft ook 22 appartementen van AGSL (Autonoom Gemeentebedrijf Stadsontwikkeling Leuven) en een ondergrondse parking.

De woningen zijn verhuurd aan huurders van Dijledal zowel uit Leuven als uit Oud-Heverlee die omwille renovatiewerken moesten verhuizen. De rest van de woningen werd verhuurd aan kandidaten die op de wachtlijst stonden voor een sociale woning.

Op 8 juni vond de feestelijke inhuldiging van dit nieuwbouwproject plaats. We verwelkomden de bewoners onder begeleiding van harmonie De Weergalm met een hapje en een drankje. Dit werd gevolgd door een speech van schepen van wonen Lies Corneille en onze nieuwe voorzitter Christophe Stockman.

— Christophe Stockman is de nieuwe voorzitter van Dijledal

Dijledal heeft op haar algemene vergadering van 8 mei 2019 de heer Christophe Stockman aangeduid als nieuwe voorzitter en de heer Fons Laeremans en mevrouw Magda Aelvoet als onder-voorzitters.

Christophe, je bent sinds 9 mei voorzitter van Dijledal. Blij met deze nieuwe uitdaging?

Christophe Stockman: "Ik ben heel enthousiast over deze nieuwe uitdaging. Met heel veel goesting hoop ik via deze weg een bijdrage te kunnen leveren inzake de kwaliteit, betaalbaarheid en duurzaamheid van onze woningen. Ook het welbevinden van de bewoners zijn voor mij een prioriteit want wonen bij Dijledal moet een plek zijn waar mensen goed en vooral graag samen wonen."

Fons, hoe heb je je tijd als voorzitter bij Dijledal beleefd?

Fons Laeremans: "Druk. Er komt meer bij kijken dan dat velen denken. En als voorzitter moet je er ook altijd zijn en op tijd. Ik had vooral veel contact met de huurders en kandidaat-huurders. Letterlijk overal werd ik door deze aangesproken. Natuurlijk kon ik niet iedereen tevreden stellen met mijn antwoord. Maar ik heb altijd getracht om een eerlijk antwoord te geven en vooral veel goede raad."

Fons, het gaat om een gedeeld ondervoorzitterschap. Hoe gaat dat in zijn werk?

Fons Laeremans: "Titels zeggen mij niet veel. Ik hoop vooral dat het nieuwe bestuur goed samenwerkt in belang van Dijledal. We hebben al zeker een goede start genomen."

Magda Aelvoet: "Dat werkt heel gewoon. Er is geen sprake van verdeling van taken of verantwoordelijkheden, het is eenvoudig er samen zijn voor de goede werking van Dijledal, voor de continuïteit van de werking van het directiecomité. We zijn geen van beiden geïnteresseerd in titels maar geloven vooral in samenwerking."

De wachtlijsten blijven maar groeien. Is er beterschap in zicht?

Christophe Stockman: "Ik beseft natuurlijk dat de woningnood in Leuven op de sociale huurmarkt torenhoog is en we zullen dus de volgende jaren steeds blijven zoeken naar bouwopportunity's om aan deze nood te voldoen zowel in als buiten Leuven. We hebben net 45 appartementen en 3 woningen geopend in Klein Rijsel.

Aanvullend aan deze projecten zullen er dit en volgend jaar in Leuven nog eens meer dan 100 wooneenheden in gebruik kunnen worden genomen. Nieuwbouwprojecten zoals het Hoorplein, Minckelerstraat, Refugehof en de renovatie van Wilgenhof bereiken hun eindfase. Binnenkort zal ook de vervangingsbouw

van het Prins-Regentplein en de Waterleidingstraat starten en is men begonnen in Schorenhof. Zowel in Bierbeek als in Oud-Heverlee worden er bijkomende woningen gebouwd. Ook voor de volgende jaren zitten er projecten in de pijplijn zodat we beetje bij beetje de wachtlijsten kunnen reduceren."

Fons, wat is je na 4 jaar voorzitterschap het meeste bij gebleven?

Fons Laeremans: "De goede samenwerking met de diensten en de personeelsleden van Dijledal".

Tot slot, hebben jullie nog een goede raad voor Christophe?

Fons Laeremans: "Altijd met veel geduld blijven luisteren naar de huurders."

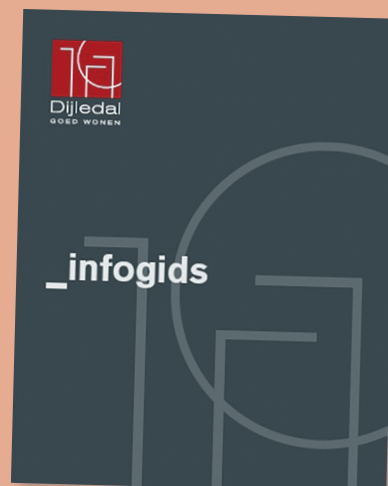
Magda Aelvoet: "Als je weet hoe belangrijk klimaatneutrale woningen zijn voor onze toekomst en voor de portemonnee van de huurders, wens ik Christophe veel doorzettingsvermogen om een uitstekende koers te varen."

_ Ken jij onze infogids?

In onze infogids staat allerlei belangrijke informatie. Elke nieuwe huurder krijgt, samen met zijn huurcontract, een infogids. De laatste aanpassing gebeurde in 2014. Tijd dus voor een update! Wil jij hieraan meewerken?

Neem vóór 1 augustus contact op met de dienst huurdersrelaties op het nummer **016 25 24 15** en vraag naar Adinda. Geen zin om te vergaderen, maar wel suggesties? Laat het ons weten via onze website <https://www.dijledal.be/Startpagina/Meldingskaart>.

_ Dag van de buren

De stad Leuven organiseerde samen met Dijledal een Dag van de Buren.

We vierden de Dag van de Buren in Leuven op vrijdag 24 mei 2019.

Er werden tafels en stoelen op de stoep gezet, op een pleintje in de buurt, in de voortuin of in de inkomhal van een

gebouw. Buren nodigden elkaar uit voor een gezellige babbel, een hapje en een drankje. Als je je als buurt had ingeschreven voor deze dag bij Stad Leuven dan kreeg je een feestpakket met hapjes, drankjes, uitnodigingsmateriaal en versiering. Hiermee kreeg je een duwtje in de rug voor een fijne burendrink. Dijledal bezocht één van deze burendrinks in de Donkerstraat te Leuven.

Donkerstraat 90

_ Trots op mijn roots

Tekst en foto's: Els Matthysen, stafmedewerker communicatie VVH

De Vereniging voor Vlaamse Huisvestingsmaatschappijen (VVH) stelde op 20 september een bijzonder boek voor: **Trots op mijn roots** - inspirerende verhalen over sociaal wonen. Je leest in het boek verhalen van inspireerde Vlamingen die opgroeiden in een sociale woning. Specialisten die werken rond sociaal wonen leiden elk hoofdstuk in. Een aanrader!

Koen Crucke, Fred Deburghgraeve, Tom Dice, ... bekend om heel verschillende redenen... maar allemaal zijn ze trots op hun roots, de sociale wijk waar ze opgroeiden.

In onze vorige huurderskrant brachten we je uit dit boek een fragment van Axl Peleman, muzikant die groeide in het Antwerpse Kiel. Deze keer laten we Lynn Wesenbeek aan het woord.

Linda (Lynn) Wesenbeek is een Vlaamse journalist en televisiepresentator. Ze startte haar carrière als Miss België en werd in 1988 hét gezicht van de toen kersverse commerciële omroep VTM. Later werd ze ankervrouw van het VTM-nieuws. Voor dit artikel keerde Lynn terug naar haar roots: de paalblokken in Antwerpen Luchtbal waar ze als jong meisje opgroeide. 'Hier terugkomen is zeer emotioneel voor mij. Het is wat dubbel. Enerzijds is er de nostalgie naar mijn gelukkige jeugd, maar anderzijds is er ook het verdriet om het verlies van mijn moeder.'

©Els Matthysen

'Ik was elf jaar toen ik met mijn zus van vijftien en mijn moeder – na de echtscheiding van mijn ouders - naar een sociale woning verhuisde in Antwerpen Luchtbal. Hoewel ik er slechts van mijn elfde tot mijn eenentwintigste woonde, lijkt het alsof ik er mijn hele leven gewoond heb. Waarschijnlijk komt dat omdat je jeugd jaren essentieel zijn voor de vorming van je persoonlijkheid en ook omdat het een bijzonder fijne tijd was. Alles speelde zich af tussen de paalblokken, de school en de sportvelden. We woonden in de gele blok op de tweede verdieping. Mijn biotoop was enkele vierkante kilometers groot. De buitenwereld was mij niet zo bekend. Thuis werd er wel naar het journaal gekeken, maar dat nieuws ontging mij in grote lijnen. Ik leefde een beetje onder een stolp.'

Wat is jouw meest levendige herinnering?

Lynn: "Er woonden heel veel jonge gezinnen met opgroeiende kinderen zoals mijn zus en ik. Alle sportclubs

lagen in de wijk. Ik was heel sportief, speelde basketbal en beoefende judo in de sporthal. Ik turnde in de plaatselijke turnkring. Schaatsen deed ik op de ijspiste een beetje verderop. Ik ging naar een katholieke meisjesschool. Hoewel ik naar de sportclub ging, heeft het lang geduurd voor ik met jongens durfde om te gaan. Ik was bijna achttien

jaar toen ik mijn eerste vriendje had. Ik was nogal verlegen. Het was in elk geval fantastisch om daar op te groeien. Altijd omringd door mijn vrienden. Natuurlijk zijn mijn sterkste herinneringen verbonden aan het leven thuis in ons gezin. Ik was veertien jaar toen ze bij mijn moeder kanker vaststelden. Mijn zus is op haar eenentwintigste het huis uit gegaan. Van mijn zeventiende tot mijn twintigste heb ik alleen met mijn moeder samengewoond tot de dag dat ze gestorven is. Ik was toen twintig jaar.'

Waar heb je je het meeste aan opgetrokken?

Lynn: 'Het sociale weefsel was toen heel sterk. Omdat mijn moeder voor

haar kankerbehandelingen soms weken in het ziekenhuis verbleef, zat ik met mijn zus vaak alleen thuis. De burens, vrienden en familie die ook in de wijk woonden, vingen ons dan op. Buiten, op de grasvelden of in de sportclubs, was ik tussen mijn vrienden. Daar maakte ik plezier, was ik één van de bende. Daar was ik mijn zorgen kwijt.'

Roots als bron van wilskracht

Lynn: 'In het leven moet je niet te vaak achteromkijken, maar je mag je afkomst ook niet verloochenen. Als ik terugkijk op mijn jeugd, dan zie ik wel een dosis geluk en toeval, maar het is niet enkel dat. Je moet dat toeval ook kunnen bestendigen. De eerste stap zetten van A naar B is één ding, maar je moet ook een volgende stap durven zetten. Wat ik bereikt heb, is in grote mate te danken aan mijn wilskracht. Het vroege overlijden van mijn moeder heeft mij enerzijds kwetsbaar en anderzijds ook zeer weerbaar gemaakt, met een stevige basis en een stevige ruggengraat.'

Altijd een keuze

Lynn: 'Na het overlijden van mijn moeder, ben ik nog twee jaar alleen in het appartement blijven wonen. Omdat ik geen inkomen had, moest ik mijn studies TEW verderzetten in avondonderwijs en overdag gaan werken. Een latere werkgever (Bank of America) zei me ooit dat ze me destijds onder meer hebben aangenomen omwille van die moedige keuze om werken en studeren te combineren. Op die leeftijd besef je dat niet, maar in het leven heb je altijd een keuze. Voor hetzelfde geld was het helemaal anders gelopen en zou ik niet verder hebben gestudeerd. Als je er op die leeftijd alleen voorstaat, is de stap klein naar financiële afhankelijkheid van een jongen of bestaat de kans dat je naar drugs grijpt om het verdriet van het verlies van een dierbare te verwerken. Of je wordt een tienermoeder. Wat de balans positief deed kantelen? Ik weet het niet. Wilskracht? Tot 1988 heb ik bij Bank of America gewerkt. In 1998 werd ik Miss België. Het is pas nadat ik in '88 een contract heb getekend bij VTM, dat ik de bank heb verlaten.'

Van omroepster tot journalist tot woordvoerder-oprichter

Lynn: 'Talent is een mooie basis, maar het is vooral hard werken. Zonder inspanning kom je nergens. Door open te staan voor nieuwe uitdagingen en aan mezelf te werken, ben ik vooruitge-

komen. Je moet de stap zetten om uit je comfortzone te komen en dat betekent continu bijleren, nieuwe wegen zoeken en kansen grijpen.'

Is sociaal wonen veranderd tegenover vroeger?

Lynn: 'Wonen in een sociale woonwijk heb ik als zeer positief ervaren. Ik heb er heel graag gewoond. Ik denk nu wel dat het anders wonen is. Vroeger waren het allemaal vrij gewone gezinnen met werkende mensen die moesten knokken. Toen was iedereen arbeider of bediende. Ik denk dat de mensen het nu, doordat de verschillen in de maatschappij veel groter geworden zijn – de armen zijn armer, de rijken rijker – financieel moeilijker hebben. Er is ook meer diversiteit, wat op zich geen probleem hoeft te zijn. Verscheidene culturen die samenleven kan ook aangenaam en verrijkend zijn. Trouwens, of je nu in een sociale woning of in een privéwoning woont, dat maakt volgens mij niet zoveel uit. Wat wel belangrijk is, is de beschikbare ruimte. In een kleine ruimte wonen met zeer veel mensen verhoogt uiteraard de spanning. Ruimte geeft comfort. Daar hoort zeker ook de buitenruimte bij. De helft van mijn leven als kind speelde zich af op de grasvelden.'

Wat zou je adviseren aan onze huurders? Welke wens heb je voor hen?

Lynn: 'Denk na over je talenten. Breng in beeld wat je graag doet en waar je blij van wordt. Kijk vervolgens welke stappen je moet zetten om je doel te bereiken. En vooral: kom in actie. Op dat moment struikelen de meeste mensen. Eigenlijk moet je jezelf continu bij-

scholen. Naarmate je meer bagage krijgt, naarmate het ervaringsrugzakje van het leven voller geraakt, wordt het gemakkelijker. Je gaat niet in één ruk van A naar Z, maar wel van A naar B, en dan naar C en D... Door telkens opnieuw kleine stapjes te zetten, bouw je aan je weg. Ik vind mijn kracht in het cognitieve denken. Ik zeg vaak tegen mezelf: waarom niet? Met zo'n mentaliteit heb je niets te verliezen. Ik had als jong meisje ook kunnen denken bij de oproep voor Miss België, dat is niets voor mij. Maar ik heb gedacht 'waarom niet'. Die vraag moet je je heel vaak stellen.'

Ambities

Lynn: 'Het journalistieke werk dat ik 25 jaar deed, laat me niet los. Het zit in mijn DNA. Wat ik nog graag zou doen? Tv-portretten maken. Dat betekent echter uit je comfortzone komen en opnieuw grenzen verleggen. Daarna komt het erop aan opnieuw je pad te vinden en een andere weg in te slaan.'

Benieuwd naar het volledig boek? Je kan dit bestellen bij uitgeverij Politeia voor 29 euro via www.politeia.be of bekijk het inkijkexemplaar in je buurtcentrum.

– Huisje, tuintje, boompje: niet voor de 100-jarige Thérèse

Tekst en foto's: Els Matthysen, stafmedewerker communicatie VWH

Wat het verhaal van Thérèse (Theresia) Christens uit Leuven uniek maakt, is de inkijk die ze geeft in het stadsleven van de jaren 20 tot 40, haar kinderjaren. Nooit vermoedend dat ze 100 jaar zou worden, tekent ze op haar 89ste voor zichzelf haar leven op. In het interview met Thérèse en haar neef Emiel citeren we voor het eerst enkele fragmenten uit dit unieke document, haar memoires. Het verhaal van een eeuweling, een vrouw uit één stuk die op haar honderdste nog heel goed bij de pinken is.

24 jaar in een sociale woning

Ik ontmoet Thérèse in haar sociale woning in de Leuvense woonwijk «Schorenshof». Het is er gezellig ingericht. Dankzij de open keuken oogt de leefruimte een stuk groter. Ook haar neef Emiel (67) is bij het interview aanwezig. Zijn 'tante Thérèse' is de zus van zijn moeder. Thérèse woont sinds 1995 in haar sociale woning. 'Ik woon hier graag. Ik kan nog naar buiten gaan. Al ziet de wijk er wel anders uit dan vroeger, maar ik spreek niet graag over «vreemden». Voor mij is iedereen gelijk.'

Haar neef Emiel is de enige van de familie die bij Thérèse langskomt, meestal twee tot drie keer per week. Hij is haar mantelzorger. 'Als ze haar telefoon niet opneemt wanneer ik haar 's avonds bel, dan ben ik ongerust en kom ik kijken. Een personenalarm wil ze niet, een hoorapparaat ook niet. Maar ondanks dat gaat mijn tante mee met haar tijd. Ze blijft alles volgen. Dat komt misschien doordat ze altijd alleen heeft gewoond en ze vaak op onze kinderen gepast heeft?'

Aan de muur in de woonkamer hangen foto's van haar ouders, maar ik zie geen

foto's van haar kinderen, ook niet van haar echtgenoot. Emiel maakt al snel het een en ander duidelijk. Maar laten we bij het begin beginnen.

Haar kindertijd: de jaren 20-40

Theresia komt uit een gezin van zeven kinderen, een gezin van gewone werkmensen. Haar moeder, een fiere vrouw, zei altijd: *«Kinderen, we zijn niet rijk, maar zorg dat je altijd proper bent.»* Haar vader was een trammecanicien. Thérèse is twee jaar oud wanneer haar ouders hun huurwoning opzeggen en een huis kopen vlak tegenover het station in Leuven.

Ik sla haar mémoires open en lees: *‘Het was een rustige werkmansbuurt. De dokter deed zijn huisbezoeken per fiets, alsook de vroedvrouw-verpleegster, gekleed in blauw uniform, een blauw sluiertje, witte kousen en witte schoenen. Wij waren overtuigd dat zij de kinderen bracht bij mensen die van kinderen hielden. De bakker kwam met een*

©Els Matthysen

paardenkar of met een grote broodkorf op zijn fiets. Iedere vrijdag kwam de visvrouw met een stootkar en hoorden wij haar roepen: «goeie verse stokvis – goeie verse kabeljauw». De straat was vrij voor iedereen. De kinderen konden er spelen en waren er meester.

'De straten waren verlicht met lantaarns die de lantaarnman iedere avond aanstak. Bij ons thuis was er gasverlichting. Om naar de kelder of slaapkamer te gaan, gebruikten wij een kaarspan. Mijn broers en ik sliepen in dezelfde kamer. Ik moest iedere avond een verhaaltje vertellen en 't kaarsje uitblazen nadat ze «ja» gezegd hadden op mijn vraag of ze sliepen. In elke plaats hadden wij, zoals iedereen, een kolenkachel. Kachels die de ganse nacht doorbranden (feu-continu) hadden wij niet. Iedere morgen moest dus de kachel leeg gemaakt worden voor we hem opnieuw konden aansteken. 's Avonds moesten wij de kolenemmer vullen in de kelder en naar de keuken brengen. Kraantjeswater hadden wij in onze kinderjaren niet, wel – en gelukkig – een diepe regenput. In elke straat was er een publieke pomp waar iedereen drinkwater (heel zuiver) kon halen met emmers en kruiken. In onze straat was er een overdekt pomphuisje. Het was ook voor ons, de kinderen, een ideale plaats om verstoppertje te spelen. Wekelijks, op zaterdag, werden wij door ons ma gewassen in de grote bassin. Daarna kregen wij een schoon gestreken hemdje aan, nadat we eerst een

kruisje gemaakt hadden om 'Jezuke' voor alles te danken. Buiten op de koer stond onze wc. Wc-papier bestond nog niet. Aan de muur was er een haak bevestigd waar we het zorgvuldig gesneden krantenpapier konden hangen.'

'We waren niet rijk, maar we hadden niets tekort. Ik heb een eenvoudige en een gelukkige jeugd gehad,.. Dankzij moed, zang en gebed vonden we de kracht om niettegenstaande alles door te gaan.'

Haar eerste werkervaring in een warenhuis

'In 1938 behaalde ik mijn diploma Handel. Ik was 19 jaar en ging werken in het grootwarenhuis coöperatief De Bie waar ik verantwoordelijk was voor de afdeling Witgoed (stoffen, linnen, lingerie). Ik werkte daar tot de dag dat de oorlog (WOII) uitbrak op 10 mei 1940.

De oorlogsjaren

Thérèse is éénentwintig jaar wanneer de oorlog uitbreekt. 'Voor de jaren tussen 1942 en 1945 waren moeilijk. Eten was schaars. Voor alles moesten we zegeltjes hebben.'

Emiel voegt toe: 'Al zijn ze die periode goed doorgekomen, ze vertelt veel over de oorlog, hoe ze vluchtte... Eén verhaal vertelt ze keer op keer.' Thérèse begint te vertellen: 'Mijn zus had polio en liep moeilijk. We waren gevlucht naar Frankrijk en wilden met een legervoertuig dat we gevonden hadden terugkeren, maar onderweg werden we door

Duitse soldaten tegengehouden. Zij namen de vrachtwagen in beslag, maar omdat mijn zus moeilijk te been was, zetten ze ons thuis af. De volgende dag stond er een hakenkruis op onze deur geschilderd. De burens dachten dat we Duitsgezind waren. Dat kwam heel hard aan.'

Haar kloosterjaren

In 1948 treedt ze in bij de Orde van Heilige Harten, de Picpussen, ook wel bekend als "de orde van Pater Damiaan". 'Ik ben in 't klooster gegaan, omdat ik volgens meneer pastoor een «roeping»

had. En in die tijd deden de mensen alles wat de pastoor hen vroeg. Het was toen ook gebruikelijk dat uit elk groot gezin iemand zijn intrede deed. De eerste maanden in het klooster waren wel moeilijk want ik had een sterk temperament. Ik was het gewoon om thuis te voetballen met mijn broers en een hele dag «Wees Gegroet Maria» zeggen, dat was niet bepaald wat ik voor ogen had. Toch beklag ik me die periode niet. Ik heb tenslotte ook veel geleerd. En ik heb ook vijf jaar in Amerika kunnen wonen.

Naar Massachusetts, Amerika

Omdat ze in Massachusetts een vinnige «zuster» zochten, vertrok Thérèse in 1960 naar Amerika. Thérèse toont me foto's van toen: een fris nonneke, het kapje met de typische plooitjes staat haar goed. 'Ik heb daar ook model gestaan. Om het «zusterleven» te promoten en geestelijken te rekruteren, zochten ze voor elke orde een model en ik werd uitgekozen. Ik was trouwens daar toen ze op Kennedy geschoten hebben.'

Na vijf jaar, in 1965, roept de orde Thérèse terug naar België voor de post van verantwoordelijke van een nieuw ingericht studentenverblijf van de universiteit van Leuven in Heverlee. In de peda (*) waar ik directrice was, woonden enkel meisjes. Het ging er heel eenvoudig en warmhartig aan toe. Het was heerlijk wonen daar, tussen de jonge mensen.' (*) Een peda is een studententehuis. De uitbating gebeurde vaak door geestelijken waardoor een peda een relatief streng regime kende met betrekking tot sluitingstijden en controle. Vandaag is dat niet meer zo.

Ben je ooit verliefd geweest?

'Ik heb een beetje een jongen gekend, maar toen is de oorlog uitgebroken en daardoor is er nooit meer iets van gekomen.' In 1972 gooit Thérèse haar kap over de haag. Ze is dan 47 jaar. Ze keert de orde de rug toe, niet omdat ze verliefd is en ook niet omdat ze haar geloof kwijt is. Dat ze niet naar de begrafenis van haar moeder was mogen gaan, was erg geweest. Wat de emmer heeft doen overlopen, was dat er slechts één medezuster op bezoek was gekomen in het half jaar dat ze voor haar stervende vader zorgde... Thérèse: 'Op de koop toe had die als cadeautje een pakje koekjes «Petit-Beurre» mee, dat was alles...' Emiel verduidelijkt: 'Ze was niet meer akkoord met de mentaliteit daar.'

23 jaar in Brussel (1972-1995)

In 1972, na het overlijden van haar vader, wordt het ouderlijke huis verkocht. Thérèse verhuist naar Brussel waar ze een appartement huurt op de privémarkt, vlakbij haar werk. Ze is verantwoordelijk voor de boekhouding van een juwelierszaak. Ze werkt daar tot ze op haar 65ste met pensioen gaat.

Naar een sociale woning

Om dicht bij haar familie te wonen, verhuist Thérèse in 1995 van Brussel naar Leuven. Ze huurt voor het eerst in haar leven een sociale woning. Haar broer Antoine, die aan de universiteit werkt, heeft haar ingeschreven op de wachtlijst. In 1995 huurde ze haar woning voor 5.535 frank, waarvan 4.085 frank voor de huurprijs en 1.450 frank voor de huurlasten (verwarming,

water,...). Vandaag, anno 2019, betaalt ze voor haar sociale woning 200 euro.

Geloof je nog?

Een collega van Thérèses vader, pater Theo, kwam tot voor kort bij haar thuis elke zondag de mis doen. Hij is enkele maanden geleden overleden. 'Of ik nog gelovig ben? Jazeker. We zijn zo grootgebracht. Maar of ik naar de hemel ga? Rijstpap, daar ben ik niet zo zot van', antwoordt ze gevat. 'Ik denk dat het daar is zoals hier.'

Ben je bang om te sterven?

'Dat heeft iedereen toch een beetje?' Waarop ze er laconiek aan toevoegt: 'Ik wil niet verbrand worden, dat is zo warm.' 'Ze leeft met zin, op haar manier verder', voegt Emiel toe. Thérèse leeft van dag tot dag. Ze is heel positief en nog heel levendig. 'Ik speel verschillende keren per dag op mijn orgel, altijd maar even. Ik doe waar ik zin in heb en zolang je je nog interesseert voor wat er gebeurt in de wereld is het goed.'

Zelfstandig wonen op je 100ste

Toen ze enkele jaren geleden viel en een nieuwe heup kreeg, wilde de familie haar in een rusthuis laten opnemen. Maar ze weigerde om de papieren te tekenen. Emiel: 'Ze is een lieve vrouw, ze heeft geen pretentie. Maar mensen komen niet meer langs, al was ze vroeger graag gezien.' Thérèse: 'Je krijgt in het leven niet altijd terug wat je geeft. Ik vind het jammer dat er mensen zijn waar ik zo goed voor ben geweest... mensen die ik zo goed geholpen heb...

Dat ze nu niets meer van zich laten horen, dat doet pijn.'

Verhuizen door renovatiewerken

'Binnen enkele jaren zal Thérèse moeten verhuizen, omdat haar woning gerenoveerd wordt. De woonwijk Schorens-hof werd gebouwd in 1989. Omdat het over een groot project gaat (in totaal 228 appartementen) zal een deel gerenoveerd en een deel afgebroken worden om plaats te maken voor nieuwe gebouwen. Een groot deel van de huurders is al verhuisd. Ook Thérèse zal moeten verhuizen, al is het nog niet duidelijk wanneer. 'Daar kijken we tegenop', aldus Emiel. Eén jaar voor de werken plaatsvinden, voorziet Dijledal, een informatievergadering en een persoonlijk huisbezoek met alle informatie over de verhuis. Tijdens dit huisbezoek kunnen de huurders aangeven naar waar zij willen verhuizen en of ze na de renovatie willen terugkeren.

Wat is je mooiste herinnering?

'Ik heb er zoveel. De periode in Amerika was mooi, maar het allermooiste moment was toen ik de paus een hand gegeven heb.'

'Voor haar honderdste verjaardag organiseerden we een feest voor familie en

buren', vertelt Emiel. We nodigden ook de burens uit die haar helpen.'

Nog een laatste wijze raad?

'Neem het leven zoals het komt. Wees eenvoudig. Lig niet wakker van wat anderen van je denken. Probeer niet om iemand anders te zijn. Wees vooral jezelf. Ik zou niet willen dat jij veranderde, Emiel. Want wie zou er dan nog langskomen? (lacht).'

Op haar 88ste schreef ze: *Als ik nu terug kijk naar de voorbije jaren, denk ik dat het leven wonderbaarlijk is. Ik denk aan mijn ouders, eenvoudige goede werkmensen, fier en moedig. Muziek en zang, dat vulde mijn leven. Soms denk ik aan dat alles terug, aan onze jeugd, aan onze jaarlijkse uitstapjes naar Scherpenheuvel. ...'t Gebeurt dat ik er met weemoed aan terugdenk. En over de moeilijkheden en levensstrijd kan ik wel zingen zoals Edith Piaf: Non, rien de rien, je ne regrette rien...*

De tijd gaat zo snel voorbij en alle dagen komen wij wat korter bij het einde. Verveling heb ik nooit gekend en ik ben dankbaar voor alles. Ik denk aan de gelukkige herinneringen die als opgeborgen en bijeen gehouden blijven in de geschenkdoo's van het leven. Alle-

maal souvenirs uit het verleden en waarvoor ik dankbaar ben. En nu... denk ik... als ik er niet meer zal zijn: Ik zou zo graag willen - zo mogelijk - om in Evergem te worden begraven, want hier ken ik niemand, en niemand kent mij. Dan lig ik hier zo alleen. In Evergem ben ik gekend als de "zuster van Mielen, als de schoonzus van Mitchiko. En voor de uitvaartmis wil ik graag een Gregoriaanse mis ('t is de «eeuwige muziek») en J.S. Bachs Jesus bleibet meine Freude. Willen jullie daarvoor zorgen? En nogmaals: Bedankt allemaal."

Gemeenschappelijke delen

Het reglement van inwendige orde maakt deel uit van je huurcontract. In het reglement staan bepalingen om de leefbaarheid voor alle bewoners te garanderen in heel het gebouw. Het geeft richtlijnen voor een goede omgang met je buren. Het heeft als doel om goed wonen voor iedereen te creëren. Het samenleven gebeurt vanaf de algemene inkomdeur. Vanaf het betreden van het gebouw is het reglement dus geldig.

In deze huurderskrant lichten we Artikel 3.2 – Gemeenschappelijke delen toe.

Voor enerzijds de evacuatie bij brand en anderzijds het onderhoudsgemak moeten de gemeenschappelijke delen (inkomhal, gangen, garage,) leeg zijn. Maar ook voor de hulpdiensten die een zieke persoon met een brancard ophalen, moeten de gangen leeg zijn. Staat er iets in de gang? Meld dit dan. We vragen de betrokkene om dit te verwijderen. Doet die dat niet, dan halen we dit weg en betaalt de dader de rekening.

Artikel	Tips
3.2. Plaats niets in de gemeenschappelijke delen.	– Matten horen niet in de gang. – Afval hou je op je appartement en breng je naar het afvallokaal of zet je buiten op de dag van de ophaling. – Buggy's horen niet in de gemeenschappelijke delen. – Fietsen horen in de fietsenstalling. – Dit is heel belangrijk bij evacuatie.

VEEL GESTELDE VRAGEN OVER AFVAL

Glas

Glas

Wat mag wel:
wit glas en gekleurd glas.

Wat mag niet: stukjes glas, hittebestendig glas (bijvoorbeeld ovenschotels en kookplaten), porselein en aardewerk, stenen flessen en kruiken, opaalglas en kristal, vlak glas zoals ruiten en spiegels.

Aandachtspunten

- Maak de glazen flessen, flacons en bokalen helemaal leeg.
- Gooi doorzichtig wit glas in de witte glasbol en doorzichtig gekleurd glas in de gekleurde glasbol.
- Respecteer de rust van de buurtbewoners en gooi je glasafval niet buiten de voorziene uren in de glasbol (8u tot 20u).
- Laat geen ander afval achter in de buurt van de glasbol. Sluikstorten is strafbaar en je riskeert een zware geldboete.

Waarom mogen alleen glazen flessen, bokalen en flacons in de glasbollen en andere types glas niet?

Andere types glas zoals hittebestendig glas, melkwit glas, kristal en vlak glas van ruiten en spiegels hebben een andere chemische samenstelling, waardoor ze pas smelten bij een hogere temperatuur. Daarom mogen ze niet gemengd worden met het glas van flessen, bokalen en flacons. Hittebestendig glas, vlak glas, spiegels en melkwit glas horen op het recyclagepark bij 'Vlak glas'. Kristal en ander gebroken glas (drinkglas, vaas ...) mogen goed verpakt (in krantenpapier en/of in een zak) in de huisvuilzak zodat de afvalophaler zich niet kan kwetsen.

Mogen parfumflesjes in de glasbollen?

Dat mag, maar alleen als ze gemaakt zijn van transparant glas. Verwijder de verstuiver indien mogelijk.

Mogen glazen flessen van geneesmiddelen in de glasbollen?

Dat mag, maar alleen op voorwaarde dat ze volledig leeg zijn.

Waarom mogen spaarlampen en tl-lampen niet in de glasbollen?

Spaarlampen en tl-lampen bevatten chemische stoffen die een gevaar kunnen vormen tijdens de behandeling. Gloeilampen worden nog aanvaard bij Klein Gevaarlijk Afval (KGA) op het recyclagepark maar horen eigenlijk thuis in de huisvuilzak, uiteraard heel goed verpakt zodat de afvalophaler zich niet kan kwetsen.

toegestaan

Wit glas

Gekleurd glas

niet toegestaan

Residu glas

Hittebestendig glas (bv. overschotels en kookplaten), porselein en aardewerk, stenen flessen en kruiken, opaalglas en kristal, vlak glas zoals ruiten en spiegels.

Mogen deksels en doppen in de glasbollen?

Deksels en doppen van flessen of bokaalen zijn van heel uiteenlopende materialen gemaakt, waaronder plastic, metaal en kurk. Ze kunnen het recyclageproces ernstig vervuilen en mogen dus niet in de glasbol. Zijn de deksels en doppen van metaal, dan mogen zij bij het PMD. Zijn deze van plastic dan horen zij thuis in de roze zak. Kurk kan je afgeven op het recyclagepark. Deksels en doppen van andere materialen sorteert je bij het restafval.

Wat met de etiketten op de glazen flessen en bokaalen?

Etiketten verdwijnen automatisch tijdens het behandlingsproces en vormen geen enkel probleem.

Wat als je twijfelt over het sorteren van een verpakking?

Wanneer je twijfelt over het sorteren van een verpakking, raadpleeg je best de sorteeregels voor PMD, glas en papier-karton. Je vindt die regels op de ophaalkalender van EcoWerf, op www.ecowerf.be of in de Recycle!-app voor smartphone en tablet. Wanneer je niet meteen een duidelijk antwoord vindt, kan je de verpakking beter in de restafvalzak gooien. Zo vermijd je problemen bij het sorteren en recycleren van de verpakkingen.

Vind een glasbolsite in je buurt via de app 'Recycle!' of op www.ecowerf.be.

Download Recycle!

Recycle! weet alles van afval.

Download on the App Store

GET IT ON Google play

Fostplus

Samen > Goed sorteren > Beter recycleren

In samenwerking met Bebat en Recupel

_ Hallo Galgenberg A.U.B.

In deze nieuwe rubriek zie je enkele grappige uitspraken die de heer Bracke, bewoner van de Werkhuizenstraat, in zijn 42-jarige carrière aan het onthaal van een ziekenhuis heeft gehoord. Zijn zoon maakte er de cartoon bij.

Graag de broeiafdeling (couveuseafdeling of neonatologie)!

Kan u me doorverbinden met het intens verkeer (intensieve zorgen)?

Kan u me doorverbinden met de cafetaria waar de dokters opgediend worden?

Kan u me doorverbinden met de dienst waar ze de rug breken?

Kan u me helpen? Ik heb een oproepingsbevel gekregen?

Patiënte: het is om een raadpleging te spreken?

Telefonist: Welke raadpleging, mevrouw?

Patiënte: Dat speelt geen rol, ik kan toch niet komen.

— Engels Plein, Leuven

In de omgeving van het kanaal Leuven-Dijle werd er in 1845 een poging gedaan om per spoor een rechtstreekse verbinding van de Vaartkom naar het zuiden van het land te maken. Deze nieuwe spoorlijn zou vertrekken aan het toenmalige station dat gelegen was op de plaats waar nu het Engels plein is.

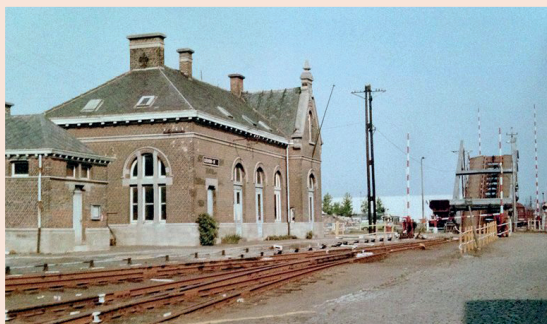
Deze spoorlijn zou van Leuven naar Jemeppe-sur-Sambre lopen, door een tunnel onder de Keizersberg naar Egenhoven, en zo verder door naar Charleroi. Het was een Britse maatschappij die het werk kreeg toegewezen.

In het bos van Egenhoven-Heverlee is de spoorberm op tal van plaatsen nog steeds goed zichtbaar in het landschap, maar het ambitieuze idee en plan om een tunnel onder de Keizersberg te trekken mislukte.

Veelvuldige wateroverlast veroorzaakte meerdere instortingen. De Britse maatschappij ging uiteindelijk failliet.

Uiteraard kregen deze spectaculaire werken en voorvallen heel wat belangstelling en commentaar. Zo ontstond spontaan de naamgeving Engels Plein daar waar tunnel en spoorlijn begonnen.

In 1957 werd de informele naam Engels Plein geïnterpreteerd en toegekend.

Niet alleen je woning, maar ook je tuin vraagt onderhoud.

Enkele aandachtspunten:

- het moment om hagen, struiken en bomen te snoeien. Snoei aan de binnenkant en aan de buitenkant van je tuin (vergeet de overhangende takken niet) en doe dit tijdig om te vermijden dat het snoeiwerk te moeilijk wordt;
- het gazon kan je één tot twee maal per week maaien afhankelijk van de groei. Maai het niet te kort in periodes van lange droogte;
- hou je tuin onkruidvrij.

Kan je het onderhoud van je tuin zelf niet aan? Neem contact op met de dienst huurdersrelaties. We zoeken samen met je naar een oplossing.

— Vraag van de huurders

Mijn zus is alleenstaande en huurt bij jullie een appartement. Nu verhuist zij naar een psychiatrisch zorgcentrum. Hoelang is haar opzeggingstermijn van de woning?

Haar opzeggingstermijn bedraagt drie maanden. Er is geen verkorte opzegging als men verhuist naar een psychiatrisch zorgcentrum.

Een verkorte opzeggingstermijn van 1 maand is geldig wanneer de laatste huurder opgenomen wordt in een woonzorgcentrum of een voorziening met residentiële opvang*. Een ziekenhuis, een psychiatrisch ziekenhuis of een serviceflat zijn geen woonzorgcentrum.

** Een voorziening met residentiële opvang is volgens artikel 33, § 5 van het Kaderbesluit: "Met een voorziening met residentiële opvang als vermeld in artikel 98, § 2, derde lid, van de Vlaamse Wooncode wordt bedoeld een voorziening als vermeld in artikel 1, 11°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2011 betreffende de algemene erkenningsvoorwaarden en kwaliteitszorg van voorzieningen voor opvang, behandeling en begeleiding van personen met een handicap." Artikel 1, 11° van het besluit van 4 februari 2011 definieert een voorziening met residentiële opvang als volgt: "opvang waarbij een vervangende woon- of verblijfssituatie aangeboden wordt, met inbegrip van huisvesting en voeding". Met deze voorziening is bedoeld een voorziening voor personen met een handicap.*

Een psychiatrische instelling valt niet onder het toepassingsgebied van een voorziening voor personen met een handicap en er dient aldus geen verkorte termijn te worden toegepast.

SAMENWERKING

— Burenbemiddeling

Dijledal wil goed en betaalbaar wonen voor mensen met een beperkt inkomen mee helpen realiseren. Dijledal heeft hiervoor heel wat samenwerkingsovereenkomsten. In deze huurderskrant lichten we de samenwerking met Burenbemiddeling toe (Preventiedienst van stad Leuven). We hadden een gesprek met Lies Laga, verantwoordelijke voor burenbemiddeling.

ze niet betrokken zijn, maar ze gaan geen partij trekken. Voor de burens zelf is de burenbemiddeling gratis en vrijwillig. Dat laatste vinden we heel belangrijk. Alle gesprekken zijn ook vertrouwelijk. Bemiddelaars zijn geen boodschappers van de ene naar de andere buur: het is namelijk de bedoeling dat burens onderling met elkaar praten."

Wat is burenbemiddeling?

Lies: "Burenbemiddeling is een hulpmiddel om conflicten tussen burens bespreekbaar te maken. Onder begeleiding van twee bemiddelaars hebben burens één of meerdere gesprekken over wat ergernis oproept. Samen zoeken naar een oplossing die werkt voor beide burens is het uitgangspunt. Burenbemiddeling maakt het mogelijk dat burens opnieuw met elkaar praten en dat die communicatie ook beter verloopt. In sommige gevallen kunnen we zo voorkomen dat conflicten escaleren of dat politie en justitie moeten tussenkomen. Een burenbemiddeling heeft dus niet alleen tot doel een oplossing voor het probleem te vinden, maar ook om de relatie tussen burens te versterken of her-

stellen. De bemiddelaars zijn opgeleid om met burenconflicten om te gaan."

Waarvoor kunnen de mensens bij burenbemiddeling terecht?

Lies: "Mensen kunnen voor elk burenconflict bij burenbemiddeling terecht: geluidsoverlast, overlast door huisdieren, rondslingerend afval, het onverantwoord plaatsen van schuttingen of andere tuinkwesties, maar ook schelden, intimidatie, roddelen,... Is praten met de buur over deze zaken moeilijk of als burens er onderling niet uit geraken, helpen de bemiddelaars de burens om toch met elkaar te praten en zo samen een oplossing te vinden. De bemiddelaars stellen zich neutraal op. Niet dat

— **"Zijn er ergernissen met je burens en is het moeilijk om erover te praten? Dan kan je gratis burenbemiddeling aanvragen bij de stad."**

– “Bemiddelaars helpen buren om een gesprek te starten en tot goede afspraken te komen.”

Hoe werkt burenbemiddeling?

Lies: “Wanneer de dienst huurdersrelaties van Dijledal verneemt dat er een burencolict is, verwijzen zij de betrokkene(n) door naar onze dienst. Dat is de Preventiedienst van stad Leuven. Er kan zowel telefonisch als via e-mail met ons contact worden opgenomen. Na een eerste telefonisch contact met de aanmelder van de burentwist waarin we nog wat bijkomende informatie geven, versturen we een brief naar de buur om burenbemiddeling voor te stellen. Als de buur positief reageert, duiden we twee bemiddelaars aan. De bemiddelaars komen bij beide burenen afzonderlijk op gesprek zodat ze ook allebei uitgebreid de kans krijgen om hun verhaal te doen. Als beide burenen instemmen, volgen er een of meerdere

gesprekken tussen de burenen en dit onder begeleiding van de bemiddelaars.

Hoe verloopt een burenbemiddelingsgesprek?

Lies: “Ook als de bereidheid er wel is om met de buur te praten kan het voor sommigen een grote stap zijn om het ook effectief te doen. De ervaring is dan net vaak dat de communicatie onder burenen niet vlot verloopt. Om samen tot een oplossing voor het probleem te kunnen komen, is het belangrijk dat je je eigen verhaal kan vertellen, maar ook dat er naar elkaars verhaal geluisterd wordt. De bemiddelaars beginnen daarom elk gesprek met het uitleggen van de communicatie- en de gedragsregels. We geven ook duidelijk aan dat het gesprek vertrouwelijk is en vrijwillig. Vervolgens

wordt er een ruimte gecreëerd waarin elke buur zijn of haar verhaal kan doen op een respectvolle en constructieve manier. Als burenen dan tot gedragen oplossingen komen, helpen we hen om deze zo concreet mogelijk te maken en duidelijke afspraken te maken. We willen dat die oplossingen ook op lange termijn stand kunnen houden en dat de relatie tussen de burenen nieuwe kansen krijgt.”

Wanneer kan burenbemiddeling niet?

Lies: “Als er een andere procedure loopt, bijvoorbeeld bij het vrederecht, tenzij de burenen bereid zijn die stop te zetten. Ook familiale conflicten nemen we niet op.

Tips voor een goed contact

EVEN GROETEN

Hoi buur, alles kits?

EEN PRAATJE OVER HET WEER

Weertje hé?

EEN FEESTJE AANKONDIGEN

Mag ik ook komen?

OF EEN HANDJE HELPEN

Val niet, buurman!

Bron: Oh ja... de burenen!

Bron: Oh ja... de buren!

Tenslotte gaan we ook niet bemiddelen in situaties die niet veilig lijken voor de bemiddelaars zelf, bijvoorbeeld bij buitensporige agressie of ernstige verslavings- of psychiatrische problemen.”

Wordt Dijledal op de hoogte gebracht van de oplossingen en gemaakte afspraken?

Lies: “Indien de burens rechtstreeks met onze dienst contact opgenomen hebben, wordt er niets gecommuniceerd naar Dijledal. Als de bemiddeling – na goedkeuring van de burens – werd aangevraagd door de dienst huurdersrelaties van Dijledal dan brengen we Dijledal op de hoogte of er een burenbemiddeling werd opgestart of niet. Wat er in de gesprekken met de burens apart of in de gesprekken met de burens samen werd besproken, is vertrouwelijk.

Dijledal wordt door de bemiddelaars dus niet op de hoogte gebracht van oplossingen en gemaakte afspraken. Als de betrokken burens afspreken dat bepaalde punten wel worden gecommuniceerd, dan kunnen ze zelf contact opnemen met Dijledal.”

Krijgen jullie veel aanmeldingen via Dijledal?

Lies: “Via de dienst huurdersrelaties van Dijledal krijgen we jaarlijks tussen de 20 en 30 aanmeldingen. Voor ongeveer de helft daarvan wordt ook effectief een bemiddeling opgestart. Burenbemiddeling is vrijwillig en dan moeten beide burens akkoord gaan. Of er zijn andere redenen om een bemiddeling niet op te starten. Daarnaast zijn er elk jaar ook nog mensen die wel huren bij Dijledal, maar rechtstreeks met ons contact opnemen.”

Hoe kunnen mensen de Preventiedienst bereiken?

Lies: “Dat kan via het telefoonnummer **016 210 700** of via het mailadres **burenbemiddeling@leuven.be**”.

Kunnen mensen van buiten Leuven ook bij jullie terecht?

Lies: “Neen, maar zij kunnen soms wel terecht bij hun eigen gemeente en als dat niet kan, kunnen ze zeker contact opnemen met burenbemiddeling van de Provincie Vlaams-Brabant. Dat kan via **burenbemiddeling@vlaamsbrabant.be** of via **016/26 78 01**.”

Kip in rode wijnsaus

INGREDIËNTEN

- 6 kippenborsten
- 1 halve fles rode wijn
- 4 opgehoopte eetlepels pickles
- ½ pot rode bessen confituur
- een lepel currypoeder
- een klein doosje tomatenpuree

BEREIDING

1. Snij de kippenborsten in stukjes
2. Wrijf de kippenstukjes in met de currypoeder en bak deze bruin
3. Doe de kip in een kookpot
4. Voeg alle andere ingrediënten samen en mix deze
5. Giet het mengsel over de kip en laten dit ongeveer 30 minuten stoven

Wat eten we vanavond?

Iedereen heeft wel een gerecht waaraan hij of zij bijzondere herinneringen overhoudt. De geur en smaak van eten hebben nu eenmaal de magische kracht om je terug in de tijd te katapulteren, naar plaatsen, mensen of ervaringen die je verdere leven vorm gaven. Kortom gerechten creëren herinneringen.

Wat is jouw favoriet gerecht? Was het iets dat je moeder maakte? Of is het een maaltijd die je ontdekte op je favoriete vakantieplek? Wat maak jij zoal klaar?

In deze rubriek zijn we op zoek naar huurders die hun favoriet gerecht met ons willen delen. Mevrouw Van Wijn-gaerden bewoonster van Werkhuizenstraat Haar favoriet gerecht is: kip in

rode wijnsaus, een recept van haar moeder.

“Eén keer per jaar gaan we met de hele familie, kinderen, kleinkinderen en hun liefjes naar de Ardennen. We zijn dan ongeveer met 20. Intussen is het een traditie geworden om dit gerecht klaar te maken. Dit gerecht is heerlijk met kroketjes of frietjes en natuurlijk een goed glas wijn”.

Wil jij jouw favoriet gerecht met ons delen?

Vertel ons waarom het je favoriet gerecht is en bezorg ons het recept. We vermelden enkel je naam en woon-wijk. Vragen of interesse? Neem contact op met onze dienst huurdersrelaties en vraag naar **Adinda**.

Het komt er bij een diner niet zozeer op aan wat zich op de tafel bevindt, als wel op wat zich op de stoelen bevindt.

William Schwenck Gilbert

Maak kans op een bedrag van € 25

Wil je ook kans maken op een bedrag van 25 euro? Vul dan het kruiswoordraadsel correct in en stuur deze vóór 6 september 2019 naar Dijledal, Vaartkom 1B, 3000 Leuven met vermelding van je naam, adres en telefoonnummer.

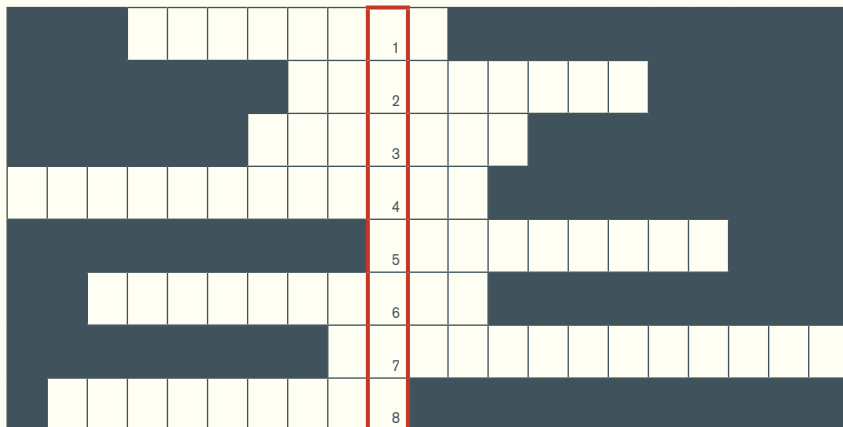
Je dient huurder te zijn en per gezin kan maar één oplossing gegeven worden. De prijs wordt geloot uit de huurders die het kruiswoordraadsel correct instuurden en hun naam, adres en telefoonnummer invulden.

De winnaar wordt verwittigd en krijgt de prijs overhandigd. Deelname aan de wedstrijd houdt in dat **je akkoord gaat dat je naam, woonplaats en foto in de volgende huurderskrant worden vermeld.**

Succes!

Horizontaal

1 Sinds 8 mei onze nieuwe voorzitter.	voorzitter
2 Nieuwbouwproject gelegen tussen de Janseniusstraat en de Minderbroedersstraat in Leuven.	6 Nieuwbouwproject gelegen tussen de Bierbeekstraat en de Tiensesteenweg in Bierbeek.
3 Sinds 8 mei onze nieuwe ondervoorzitster.	7 Gebouw waar het schuilkelderparkje zich achter bevindt.
4 Hier bezocht Dijledal de burendrinks tijdens de Dag van de Buren.	8 Naam van Vlaamse journaliste en televisiepresentatrice.
5 Voormalige voorzitter en nu onder-	

ANTWOORD:

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---

Terug te sturen vóór 6 september 2019 naar Vaartkom 1B, 3000 Leuven of af te geven aan je buurtcentrum.

Tip: alle antwoorden vind je terug in deze huurderskrant.

INGEVULD DOOR:

Naam :

Adres :

Telefoonnummer:

LEZERSWEDSTRIJD oplossing vorig kruiswoordraadsel

Prijs!

Dijledal ontving 20 correcte antwoorden. Het lot duidde mevrouw Verbeek een bewoonster van Hertog Jan I-straat te Kessel-Lo aan als winnares. Dijledal schonk een bedrag van 25 euro en stelde enkele vragen.

Verbeek: "Het is de eerste keer dat ik het kruiswoordraadsel invul en opstuur en nu win ik ook nog! Ik ben heel blij met het geld. Het komt trouwens goed van pas. Tot voor kort woonde ik in een appartement in Kessel-Lo dat gerenoveerd moet worden. Nu woon ik in een nieuwbouw appartement. Het is er zó mooi en rustig. Ik woon er héél graag. Maar verhuizen, kost altijd geld en ik heb veel kosten gedaan. Met het bedrag dat ik gewonnen heb, ga ik nu onmiddellijk naar de winkel. Ik heb nog een nieuwe vuilnisbak nodig!"

Dank jullie wel!

Proficiat!

